

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.
ΑΡΙΘ. 16ος.

Φυλλαδία 12.
Τιμή δόβολα 36.

Κεφαλληνία 8 Δικεμβρίου 1860.

Άργοςτόλι, 4 Δικεμβρίου, 1860.

Άγαπητέ Φ

Ἀποκρένουμαι εὐθύς καὶ ἀπὸ ἑνα σ' ἑνα εἰς τὰ ἐμπε-
ριεχόμενα τοῦ γράμματός σου. Καὶ πρῶτον, σὲ εὐχαρισ-
τῶ πολὺ διὰ τὰς πληροφορίες ὅπου μοῦ δίνεις. Τίς εἶδα
μὲ ὅλην τὴν εὐχόριση, καὶ μὲ ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνη.
Σ' εὐχαριστῶ ἀκόμη γιὰ τὴν ὁλόκληρη πεπειθὴση ποῦ
μοῦ λές ὅτι ἔχεις εἰς τὰς ἀρχέμους· ἀλλὰ μὴν παραδέ-
χεσαι τίποτα χωρὶς νὰν τὸ ἐξετάζης καὶ νὰν τὸ κρένης,
ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι νὰι εἰλικρινής, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀλάν-
θαστος.

Μοῦ λές ὅτι μὲ κατηγοροῦνε πῶς ἐσταμάτησα παρά-
πολυ εἰς τὴν κοινωνικὴν διαγογὴν τοῦ Λομπάρδου· καὶ
ἄλλοι πάλε ἠθέλανε τὴν πολιτικὴν πορεία νὰ δείξω
μέμφημη. Ἐκεῖνοι ποῦ μοῦ δίνουνε τέτοιες κατηγορίες,
ἀγνωοῦνε ὥς φαίνεται ὅτι ἡ κοινωνικὴ διαγογὴ δείχνει
τὸν ἄνθρωπον, περσσότερο ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Ἡ πολι-
τικὴ διαγογὴ καθενὸς εἶναι ὁ ἀπότατος κύκλος του· ἐ-
κεῖνος ὁ κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀχτίνας τῆς ψυχῆς του
δὲν φθάνουνε παρὰ ἀβέβαιες, καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλῆστον ἀλ-
λοιομένες. Ὁ κύκλος ὁ κοινωνικὸς εἶναι ὁ ἐνδότερος, ὅ-
που ὁ ἄνθρωπος φαίνεται πουλιὸ ξάστερα. Καὶ τέλος
πάντων ὁ κύκλος ὁ οἰκιακὸς εἶναι ὁ ἐνδότερος, ὅπου ὁ
ἄνθρωπος δείχνεται ὁ ποῖος εἶναι. Ἐγὼ ἐσταμά-
τησα, καὶ θέλει σταματήσω ἀκόμη ἀπάνου στὴν κοινω-
νικὴν καὶ οἰκογενειακὴν ζωὴν τοῦ Λομπάρδου, ἀναφέρον-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΥΣΙΟΥ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ.341Φ40033

τας ὡς ἐκ περισσοῦ μόνον τὴν πολιτικὴν του πορείαν· ἐπειδὴ, ἀφοῦ τὸν ἀποδείξω διεφθαρμένον, ἀπαταιῶνα μέσα σ' ἐκείνους τοὺς δύο κύκλους, δηλαδὴ μέσα στὴν ψυχὴ του, τὸ μέμφημον τῆς πολιτικῆς του πορείας ἔρχεται πλέον μονάχου του, καὶ ὡς ἓνα πόρισμα. Ἄν οἱ συμπατριώτες μας νομίζουνε διαφορετικὰ, ἂν νομίζουνε πῶς ἓνας γ α λ ι ό τ ο ς ἤμπορεῖ νὰ ᾔηται καλὸς πατριότης, μὲ πικρένει γιὰ δαύτους· ἐκεῖνοι ποῦ πιστεύουν ἔτσι, θέλ' εἶναι πάντα τὰ μπαίγνια τοῦ γαλιότωνα.

Μοῦ κατηγοροῦνε, λές, πῶς δὲν ἔδειξα μὲ ποῖον τρόπον αὐτὸς εἶναι λαοπλάνος εἰς τὴν Ἐφημερίδα του καὶ εἰς τὴν Βουλὴν. Ὁ Λομπάρδος ἔδειχτηκε λαοπλάνος εἰς τὴν Ἐφημερίδα του καὶ εἰς τὴ Βουλὴ ἐπιχειριζόμενος καὶ στὰ δύο τοῦτα τὴν ἐγώσημας μὲ τὴν Ἑλλάδα, χω ρ ῖ ς μ έ - σ α ἀ ν ά λ ο γ α. Ἄν σὺ ἐπιχειρίζουσινε τάχα ν' ἀδειάσης τὸ λιμέναμας μὲ τὴ φοῦχταςου, καὶ ἤθελε τὸ ὑπόσχεσαι εἰς τοὺς ὄχλους, ζητόντας γιὰ τοῦτο τὴν ψήφους, δὲν ἤθελ' εἶσαι λαοπλάνος;

Ἀφιλόπατρις ἔδειξα νὰ ἐστάθηκε ὁ Λομπάρδος ὅταν γιὰ νὰ κερδίσῃ καμπόσα τάλαρα, ἐθανάτοσε ἐπὶ χολοβροίας καμπόσους (μῖαν ὀχτακοσαριά) συμπατριώτες του. Ἄν ἐγὼ, γιὰ κάμποσα τάληρα, ἤθελε προδόσω τοὺς Λιξουριώτες, ἤθελε ὑπορέσω πουλιὸ νὰ ᾔμαι φιλόπατρις γιὰ τοὺς κορφιάτες, ζακυθηνούς, ἀγιομαυρίτες, κτλ; Ἐξεναντίας, δὲν ἤθελ' εἶμαι πάντα ἑτοιμος νὰν τοὺς πουτλήσω ἐκείνους γιὰ λιγότερο;

Εἰς ἐκείνους ὅπου νομίζουνε ὅτι ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς εἶναι τὸ ὑ π έ ρ τ α τ ο κ α λ ό, εἰς ἐκείνους δὲν ἤξερνω νὰ δώσω καμμίαν ἀπάντησιν, ἐπεὶδὴ τὸ ὑπέρτατο καλὸ, καθένας, τὸ πλάθει κατὰ τὴ φαντασίαν του, κατὰ τὰ γ ο ὤ σ τ α τ ο υ ! Ὁ φιλόθρησκος π. χ. θεωρεῖ ὡς ὑπέρτατο καλὸ, ἐκεῖνο ποῦ νομίζει ὀρθοδοξία. Ὁ κλέφτης θεωρεῖ ὡς ὑπέρτατο καλὸ τὴν εὐκολειὰ τοῦ νὰ κλέφτῃ. Ὁ ἐνάρετος θεωρεῖ ὡς ὑπέρτατο καλὸ τὴν ἀρετὴ. Τὴ δόξα ὁ φιλόδοξος. Τὴν ἐξουσία ὁ φίλαρχος, καὶ πάει λέοντας. Σπούδασε, σὲ παρακαλῶ, τὰ διάφορα νοήματα

ποῦ δίδονται ἀπὸ τοὺς διάφορους ρίζοσπάστες εἰς τὸν Ῥίζοσπαστισμὸν, καὶ θελεῖ πληροφορηθεῖς γιὰ τοῦτο ποῦ λέω. Ἄν ἔχῃς ἴμπιστικό, ρότῃσέτονε τί ἐννοεῖ γιὰ ρίζοσπαστισμὸν, κι' ἀφοῦ ἴμλλησῃς δέκα λεπτὰ μαζύτου, θέλει βεβαιοθεῖς ὅτι, ρίζοσπαστισμὸς, γιὰ τὸ Μπιστικόσου, εἶναι, ἐλευθερία νὰ πηένῃ νὰ ζημιόνῃ στοὺς Κάμπους.

Ἐκεῖνοι ποῦ, πρὶν τοῦ ξεμασκαρόματος, τὸν ἐπαράβαναν μετὰ τὸ Γαριβάλδῃ, θὰν ἦναι βέβαια καλοὶ ἄνθρωποι, ποῦ, μῶληντους τὴν καλαθρωπιὰ, ἐνομίζανε πῶς ὁ Γαριβάλδης θὰν ἦναι, ἀπάνου-κάτου, κανέναν Λομπάρδος πῶς ἡ Νάπολη θὰν ἦναι καμμία Ναπολιτάνα ἀπὸ Ἄσους πῶς . . . μὰ τί! δὲν ἤθελε μοῦ φανεῖ διόλου παράξενο ἂν οἱ καλοὶ κείνοι ἄνθρωποι ἐπαράβαναν τὸ Λομπάρδο μετὰ τὸ Γαριβάλδῃ γιὰ νὰ τιμῇσούν' τὸ Γαριβάλδῃ Δὲν θέλω νὰ γελάσω μετὰ τὴν ἀπλότητάτους· μὰ δὲν ἐμπόρεσα μήτε νὰ μὴ γελάσω σὲ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ γράμματόςσου, καὶ ἰδοὺ γράφω τὲς ἐντυποσέσμου.

Ἀντιφάσκει, ναὶ βέβαια, ἀντιφάσκει τὸ δὲ ν κα τ α δέ χ ο υ μ α ι τοῦ Λομπάρδου, μετὰ τὴ διαγογήτου· καὶ τοῦτο δὲν ἔχει χρεῖα γι' ἀπόδειξιν. Ἐπειδὴ, ἀφοῦ ὁ Λομπάρδος ἐκαταδέχθηκε νὰ με ἐγκαλέσῃ, νὰ με καταδιόξῃ στὰ Δικαστήρια γιὰ ἀπλὲς ὑβριστικὰς λέξεις, ὡς ἦταν ἐκεῖνες ὅπου εὐρισκόντανε μέσα σὲ μιάμου Ἀναφορὰ εἰς τὴν Ἀστννομία, δὲν ἤμπορεῖ πλέον νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν καταδέχεται νὰ με καταδιόξῃ γιὰ κ α χ ο υ ρ γ ῆ μ α τ ᾱ τ ο υ ποῦ τοῦ φωνάζω διὰ τοῦ Τύπου! Ἀφοῦ ἓνας ἐκαταδέχθηκε νὰ χτυπήσῃ τὸ νήπιο, δὲν ἤμπορεῖ πουλιὸ νὰ πῇ πῶς δὲν καταδέχεται νὰ χτυπήσῃ τὸν ἄνδρα! . .

Αὐτὸς, μάλιστα, μ' ἐσταύρωσε νὰν τὰ φτιάσωμε, ὅταν, πρὶν τῆς πρώτηςμας συναπάντησης εἰς τὸ Δικαστήριον, με ἀπαντένανε οἱ δικοίμου καὶ οἱ γνώριμοίμου στὸ δρόμο λέγοντέςμου ὅτι ἡ μοναχὴ συγκατανευσήμυ ἀρχοῦσε γιὰ νὰ τραβηχθῇ ὁ Λομπάρδος, καὶ παρακινόντες με γι' ἀγάπῃ Θεοῦ καὶ τῆς φαμελιᾶςμου νὰν τὸ κάμω. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συναπάντησήςμας εἰς τὸ Δικαστήριον, μόλις

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐμπήκα στήν αἴθουσα τοῦ Δικαστηρίου, ἑνασμου συγγενῆς, ὁ Δ.ρ. Ν. Κυβετός, ποστιασμένος ἐπὶ τοῦτου στήν πόρτα, μ' ἐτραβήξε βιαίως εἰς τὴν κάμαρα τῶν Γραφῶν, καὶ μοῦ εἶπε, ἄ ν θ έ λ η ς φ τ ι ά ν ε σ θ α ι!... Ἐγὼ δὲν τὸν ἄφησα νὰ τελειόσῃ, ἐτραβήξα τὴ μανῆκα μου μὲ βία, κ' ἐμπήκα στὴν αἴθουσα. Ὁ Θεῖος μου ἐκεῖνος ἦτανε σταλμένος ὥς κ' ἐκείνην τὴν ὕστερη στιγμὴ ἀπὸ σχετικῶς τοῦ Λομπάρδου. Ὁ Λομπάρδος ἐκεῖνες τὲς ἡμέρες μοῦ εἶχε ὀλοῦθενε ἀνθρώπους ὅπου μοῦ ἐμιλοῦσανε γιὰ φτιάσημο. Ἐπῆγα, ὁυμόμαι, νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ μᾶλιν μοῦ ἀνάφερε τὴν ὑπόθεσιν, μοῦ ἐπρόσθεσε, μὲ νεῦμα ποῦ ἐδηλοῦσε κάτι, ἄ ν ὅ μ ω ς θ έ λ η ς φ τ ι ά ν ε σ θ α ι... Ἐγὼ ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκα πῶς δὲν σκοπεῖω νὰ φτιασθῶ τόσο γλύγορα. Τὸ ἄ ν θ έ λ η ς φ τ ι ά ν ε σ θ α ι ἦτανε ἡ λέξις μὲ τὲς ὁποῖες ἤμουνα πολυορκισμένος ὀλοῦθε τότες, καὶ ποῦ μοῦ τὲς ἐγράφανε μεσίτες ὥς καὶ ἀπὸ τὴν Κεφαλονιά!... Ὅντες θέλῃς σοῦ δείχνω τὰ γράμματα.

Τὸ ὅτι ἔχω πάθος κατὰ τοῦ Ῥιζοσπαστισμοῦ ἐπειδὴ δὲ μ' ἐκλέξανε ἄλλοτε νομοθέτη, δὲν στέκει. Ὅταν ἐγὼ ἐβγήκα νὰ ζητήσω ψήφους γιὰ Νομοθέτης, ἐβγήκα ὥς ἀντι-ριζοσπάτης, ἀκολούθως δὲν ἤμποροῦσα νὰ προσμείνω ψήφους ἀπὸ τοὺς ριζοσπάστες, ἀκολούθως δὲν ἤμπορῶ νὰ ἔχω πάθος ἐναντίοντους διὰ τοῦτο! Ἀν ἐγὼ καταφέρωμαι ἐναντίον εἰς τοὺς ριζοσπάστες, κάμνω τοῦτο, ἐπειδὴ πέρνω νὰ ἐξετάσω ἕναν-ἕναν τοὺς ἀρχηγούστων καὶ τοὺς εὐρίσκω γαλιότους καὶ παληανθρώπους. (1). Ἀς βάλουν' οἱ ριζοσπάστες ἐπὶ κεφαλῆς των ἀνθρώπους τιμίους καὶ ἐναρέτους, καὶ ἀς διεφθύνονται ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ τότε θέλει πῶ κ' ἐγὼ πῶς ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς θὰ εἶναι κάτι τι τίμιο καὶ ἐνάρετο. Ἀλλητῶς, τί ὑπόληψιν μπορεῖ νάχω σὲ χόμμα ποῦ διευθύνεται ἀπὸ γαλιότους; Ἐχεινῶνε ποῦ στοχάζονται πῶς ὁ Λομπάρδος εἶναι Orateur par excellence, πέρτους ἀπ' ὀνομάμου ὅτι, ἂν τότε

(1) Θελ' ἵνα καὶ καμμία ἐξίχρηση μεταξ' αὐτοῦ.

στοχάζονται τέτοιονε γιατί 'μπορεῖ νά 'μιλῇ 4 ὥρες χῶ-
ρις νά δουλιάσῃ, κάθε παπαγάλος εἶναι καλῆτέρόστου· γι-
ατι κάθε παπαγάλος 'μπορεῖ νά 'μιλῇ 8 ὥρες χωρίς νά
δουλιάσῃ. Εἰς ἐκείνους ὅπου, λεγοντέστονε ῥήτορα, ἐν-
νοοῦνε τῇ δ ὕ ν α μ η τῆς φωνῆστου, 'πέστους πῶς ὁ
γαῖδαρόςμου 'τὸν ξαπερνάει σ' ἐκείνην τῇ ῥητορικῇ
δύναμει. Ὁ Λομπάρδος, φίλεμου, δέν εἶναι ῥήτορας,
οὔτε πολὺ, οὔτε λίγα. Ὁ Λομπάρδος δέν εἶναι παρά
ένας δημαγωγός. Ἀληθινὸν ὅτι, καὶ ὁ Ῥήτορας καὶ ὁ
Δημαγωγός σέρνουν' ὀπίσωτους κόσμου· μὰ μὸλον τοῦτο
ἡ διαφορὰ μεταξύτους εἶναι μεγάλη· εἶναι τέτοια, ποῦ
καταστένει ἄλλον τὸν ἑνανε, καὶ ἄλλον τὸν ἄλλονε. Σὺ
ὁμως κύτταξε ποῖοι στοὺς Ληξοῦρι τότε στοχάζονται ῥή-
τορα, καὶ θέλ' εἰδεῖς εἰς αὐτοὺς ποῖοι στὴ Ζάχυθο τότε
στοχάζονται Δημοσθένη. Γιὰ τούτους, θέλει τυπώσω μιὰ
'μέρα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ ῥήτορος, καὶ θέλει
τοὺς κράξω νά μοῦ εἰποῦνε ἀν' ὁ Λομπάρδος τὰ ἔχη.

Ἀφῆνοντας τώρα τὲς γνώμες τοῦν ἀλλουνοῦνε· ἔχεις
ἄδικο φίλεμου νά νομίζῃς ὅτι δέν ἔπρεπε νά καταδεχθῶ
ν' αποκριθῶ τοῦ νέου Α Ἐξεναντίας, ἡ νεαράτου
ἡλικία μοῦ τὸν καταστένει ἀγαπητώτερον. Ἀν αὐτὸς
βλέπῃ τὰ πράγματα ὑπὸ ἄλλην ὄψην ἀπ' ὅ,τι τὰ βλέπω
ἐγώ, τοῦτο δέν μὲ πειράζει, καὶ μὲ φθάνει μόνον νὰ ᾔναι
εἰλικρινής. Ἐγώ, στὴν ἡλικίατου, δέν εἶχα τὲς 'μισὲς
γνώσες ἀπ' ὅ,τι τώρα ἔχει αὐτός, ὁ νοῦςμου δέν ἦτανε
τὸ 'μισὸ ἀναπτυγμένος ἀπ' ὅ,τι εἶναι ὁ ἐδικόςτου· καὶ
χαίρουμαι νά βλέπω σὲ τοῦτο τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας.
Ἐπειτα, ἡ θέσῃ ἡ 'δικήμου εἶναι μία ἐξαιρετικὴ θέσῃ.
Ἐγὼ ζητῶ τὴν πτόσῃ τῶν ἀπὸ καιροὺς καθιερομένων
καταχρήσεων, δεισηδαιμονιῶν, καὶ προλήψεων, καὶ συμ-
βουλεύω τὴν ἀπὸ τώρα καθιέρωσῃ μελλουσῶν προόδων·
οἱ γέροντες λοιπὸν συνομόλικοίμου εἶναι γιὰ 'μὲ πουλὸ
μακρινοὶ σύγχρονοι, ἀπ' ὅ,τι 'μπορεῖ νά ᾔναι τὰ παιδιὰ
καὶ οἱ νέοι. Ἐγὼ μάλιστα δέν ἐλπίζω διόλου, ἢ σχεδὸν
διόλου, ἀπάνου στοὺς συνομόληκούςμου. Ὅλεςμου ἡ ἐλ-
πίδες εἶναι στὰ παιδιὰ καὶ στοὺς νέους. Ἡ ψυχῇμου εἶναι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κ' ἐμέ νεανική σάν τὴν ἐδικήτους, τὸ πνεύμαμου νεανικό
σάν τὸ ἐδικότους, εἶναι λοιπὸν μὲ τὰ παιδιὰ καὶ μὲ τοὺς
νέους ὅπεῦ περισσότηρο συναισθάνουμαι, καὶ μόνον ἔχω
περισσότερο ἀπὸ δαύτους τὴν πείρα.

Μ' ἐροῦντες ἂν νομίζω ὅτι ἡ Ἐνωσήμας μὲ τὴν Ἑλλάδα
ἤθελε συμφέρη τὴν Ἐφτάννησο. Νομίζω ὅτι ἡ Ἑλλάς
καὶ πτωχώτερη εἶναι ἀπὸ ἐμᾶς, καὶ λιγότερον ἐξευγε-
σμένη· οὔτε ποῦ εἶναι ἓνα Κράτος ἀρχετὰ δυνατό γιὰ νὰ
κάμνη τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς σεβάζονται· ἐνῶ τὸ Κράτος
ἀπουκάτου στὸ ὁποῖο διάγουμαι εἶναι καὶ δυνατό, κ' ἐ-
ξευγετισμένο, καὶ πλούσιο· καὶ, μὲ τὸ διαβατήριτον στὸ
χέρι, ἐπιβάλαμε πάντοτε σεβασμὸν εἰς τὸ πέρασμάμας
ὄλου τοῦ Κόσμου. Ἐκ τῶν προτέρων λοιπὸν κρίνοντες,
ἤθελε πεῖ κανεῖς πῶς δὲν μᾶς συμφέρει νὰ ἐνωθοῦμε
μὲ τὴν Ἑλλάδα. Μὰ, ὁ ἐγωισμὸς εἶναι τάχα τὸ μόνον
κίνητρο τοῦ ἀνθρώπου; δὲν ἔχουμε τάχα καὶ ἄλλα αἰσθη-
ματα, ἄλλα φρονήματα ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ ἄμεσου συμφέ-
ροντος; Ἡ Ἐφτάννησος, ἐνωμένη μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἤ-
θελε τῆς προσθέσει καὶ ἠθικὴν καὶ ὕλικήν δύναμιν. Τοῦ-
το ἴσως ἤθελε τῇ βοηθήσει· γιὰ ν' ἀξίνη ἀκόμη περισσό-
τερο, ἕως ὅτου νὰ λάβῃ τὰ φυσικάτης, τὰ πρεπούμενάτης
ὅρια, καὶ τότε τὰ παιδιάμας ἤθελε τὰ συμφέρει βέβαια νὰ
βρίσκονται Γρεκοὶ Ἀνεξάρτητοι, μέλη ἐνὸς μεγάλου
Κράτους, παρὰ Ἐφταννήσιοι ὕπερασπι-
ζόμενοι ἀπὸ ξένους. Ἰδοῦ ἡ γνώμημου,
ἰδοῦ πῶς βλέπω τὰ πράγματα. Ἡ σημερινὴ ἐνωσήμας μὲ
τὴν Ἑλλάδα, κατ' ἐμέ, ἤθελ' εἶναι μία θυσία, γιὰ
ἡμᾶς, σήμερα. (ἐπειδὴ ἤθελ' εἶναι ἀδιάφορο γιὰ
τὴν Ἐφτάννησο ἂν κάμποσοι Ἐφταννήσιοι, στήν ἐνωσιν,
ὥς καὶ σήμερα. ἤθελ' εὗρουν τὴν τύχητους). Ἀλλ' ἤθελ'
εἶναι μία θυσία ποῦ ἤθελε καρπίσει, νομίζω, ἄμεσον ὄ-
φελος γιὰ τὸ Ἔθνος, καὶ μέλλουσα καλῆτέρεψιν γιὰ τοὺς
ἀπογόνους μας. Ἄν ἦτανε στὸ χέριμου ἡ Ἐνωσιν, τὴν
ἔκανα εὐθύς. Μὰ θέλει κυνηγήσω μὲ ὄλημου τὴ δύναμιν
πάντα τοὺς Γαλιότους ἐκεῖνους ὅπεῦ, μὲ τὸ «Πάντων
ἡμῶν» τῆς Ἐνώσεως, δὲν προτίθονται ἄλλο παρὰ τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἰδιαίτην ἐγώστικὴν τοὺς ὠφέλειαν· ἔτοιμοι νὰ πουλή-
σουν· Ἑλλάδες, Ἑνωσες, καὶ Ὁρθαδοξίες, στὸ ἴδιο παζά-
ρι ποῦ ἐπουλήσαν· καὶ τὴν ψυχῆτους.

Ταῦτα καὶ εἶμαι

Ἔτος παλαιό, Ἔτος νέο, Ἔτος ἑλληνικό, Ἔτος ἀνα-
τολικό, καὶ . . . δὲν ἀμφιβάλλουμε, γιὰ λίγο ποῦ ἡ Δημο-
κοπία ἤθελε βασιλέψῃ ἀκόμη, ἐβγαίνει καὶ τὸ Ἔτος ὀρθό-
δοξο! . . .

Ἀπόγονοι ἀγαπημένοι, ποῦ τώρα σὰς μελετοῦμε σὰ
νὰ ἐμελετοῦσαμε ἰδανικὰ ὄντα· καὶ ποῦ ὅμως μιὰ ἡμέρα
ἐμεῖς δὲν θέλει ἔχουμε γιὰ σὰς περισσότερεν ὑπαρξῇ,
ἀπ' ὅσῃν ἔχετε σεῖς γιὰ μᾶς τώρα. Σεῖς τῶν ὁποίων οἱ
πατέρες καὶ ἡ μανάδες δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη παρὰ τοῦ
Θεοῦ τὴν ἰδέα . . . ποῦ οἱ νένοισας καὶ ἡ νόνεσσας βυζά-
νουν· ἀκόμη στὰ χέριαμας . . . καὶ ποῦ ὅμως ἡ εὐημε-
ρίασας μᾶς ἐνδιαφέρει! . . . γιὰ σὰς τώρα γράφω, γιὰ
νὰ σὰς ἀφήσω ἐξηγημένα τὰ διάφορα κομμάτια μιανοῦ
παστίτσου ποῦ ἀλλήλως δὲν ἦθε' τὸ ἐννοῆτε.

Τὸ ἔτος νέο, λοιπόν, τὸ μεταχειρίζοντ' ἐκεῖνοι ποῦ,
ἀκόλουθοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς προόδου, δὲν ἔχουνε καμμίαν
αἰτίαν γιὰ νὰ κολακέψουν τὸν ῥάθυμον ὄχλον.

Τὸ ἔτος παλαιό, τὸ θέλει ὁ ὄχλος, βάνοντας μάλισ-
τὰ κάποια θρησκευτικὴ συμπάθεια σ' ἐδαῦτο· ἀκολούθως
τὸ μεταχειρίζονται καὶ ὅσοι ἐνα-λίγο ἀγαποῦν τὴν ὑπό-
ληψιν τοῦ ὄχλου.

Τὸ ἔτος ἑλληνικό ἐπινοήθηκε ὅταν ὁ ῥιζοσπαστισμὸς
ἦτανε στὴν ἀκμήν του, καὶ ἡ ὄχλοκολακία ἐπομένως εἰς
τὴ μεγαλητέρητης δύναμιν· Τὸ ἔτος ἑλληνικό τότες ἦτανε
ἡ quintessenza τῆς δημοκοπίας!

Τὸ ἔτος ἀνατολικό, ἂν δὲν σφαλῶ, ἐφευρέθηκε τώρα
ὕστερα στὴ Ζάκυνθο, ὅπου, ὁ πατριώτης Λομπάρδος ἐμα-
ταλαμπιχάρησε τὴν quintessenza τῆς δημοπίας, καὶ τὴν
ἔκαμε μάλαμα!

Ἰδοὺ ἡ λεξικολογικὴ ἐξήγησις τῶν ἐτῶν τούτων, τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ὅποια, ἂν σὰς ἐμένανε ἀνεξήγητα, ἤθελ' ἴσως σκοτίσουνε μίαν ἡμέρα τῇ σκέψῃσας.

Ἔτος παλαιό, ἔτος ἐλληνικό, καὶ ἔτος ἀνατολικό, μαζὺ μὲ ὅσα ἄλλα ἐπόνημα τοῦ γένου' ἔπειτα, εἰν' ὅλα ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ εἶναι τὸ ἔτος τοῦ μεγάλου σωροῦ τῶν ὀπισθοδρομούντων, τῶν βραδυνόντων, ἀκολούθως τῶν ὀχλοκόλακων καὶ χαμερπῶν καὶ ἀσυνειδίστων κερδοσκοπῶν κάθε εἶδους. Τὸ ἔτος νέο εἶναι τὸ ἔτος ὀλίγων νοημόνων ἀνεξαρτήτων ὡς ἀκόμη τὸ ἐπίσημον ἔτος τῆς Ἑφτανήσου.

Δράτουμε καὶ τούτην τὴν περίστασιν γιὰ νὰ ματαποῦμε ὅτι, ἡ ἐποχὴμας εἶναι μία ἐποχὴ οὐσιωδῶς μεταβατική· κ' ἐμεῖς εἴμαστε προορισμένοι νὰ ὑποφέρωμε τὰ κακὰ ὅλα τὰ παρακολουθοῦντα φυσικῶ τῷ λόγῳ μίαν ἐποχὴ τέτοια. Ὁ πληθισμὸς τῆς Ἑφτανήσου διηρημένος εἰς προοδεύοντας καὶ βραδύνοντας, μαζὺ παρουσιάζει ἓνα εἶδος κατακλειστικῆς θέας λελαμπρισμένης ἀπὸ τοὺς ἡθικοὺς Κόρχκας, τοὺς ὀχλοκόλακας, οἱ ὅποιοι πεύτουν' ἀπάνου στοὺς βραδύνοντας, καὶ τοὺς ρουφοῦν' ἀκόμη περισσότερο τὴ ψυχὴν, ἐγκομιάζοντες τὴν τύφλατους, καὶ θρεφόμενοι μέσα σ' ἐδαύτη.

Ἀλλὰ ἡ παραμονὴ τοῦ φωτὸς εἶναι σημάμας ἐλπίζω· τὰ ἀπροσδοκῆτως γιγαντιαῖα βήματα τῶν σημοτινῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν εἰς τὴν πρόοδον, δὲν θάμὰς ἀφήσουνε βέβαια βουλκομένους εἰς τὲς ἑπισοδρομικὰς διάθεσεις τοῦ ὀχλουμας· οἱ ὀχλοκόλακες θέλει σκροβοντισθοῦνε στὴν καταφρόνησιν τῶν νοημόνων τιμίων· καὶ ἡ κοινωνία ὀλόκληρη θέλει ἀναπνεύσει, καὶ θέλει προσδέψει εἰς τὸ καλύτερο.

Οἱ πατριῶτες τότε, ὅσοι Λομπάδοι, θὰ βρεθοῦνε ἀναγκασμένοι, νὰ κλείσουν' το Μαγαζὶ τῆς Δημοκοπίας· καί, ἢ νὰ ᾠχαριστηθοῦνε νὰ ζοῦνε τίμια, ἢ νὰ βαλθοῦνε ν' ἀνοίγουνε σπήτια.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » . 1860.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

